

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
10 У 12228/20
17.04.2024. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ксеније Ивановић председника већа, мр Зорана Рељића и Тије Бошковић, чланова већа, са судским саветником Зораном Сефкерином, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Транспарентност Србија из Београда, Палмотићева 31/III, против тужене Агенције за борбу против корупције Републике Србије, ради поништаја решења број: 014-07-00-0221/20-07 од 24.06.2020. године, у предмету финансирања политичких активности, у нејавној седници већа одржаној дана 17.04.2024. године, донео је:

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА

Образложење

Оспореним решењем, ставом I диспозитива, утврђено је да нема основа за одлучивање о постојању повреде одредаба члана 23. Закон о финансирању политичких активности, у току изборне кампање, против политичке странке Српска напредна странка, по пријави број 014-07-00-0221/20-07 од 18.06.2020. године. Ставом II диспозитива, одређено је да ће то решење бити објављено на веб – сајту Агенције за борбу против корупције у року од 24 часа од доношења.

Тужбом поднетом Управном суду дана 23.07.2020. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно и непотупно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене права, односно одредбе члана 23. Закона о финансирању политичких активности. Наводи да је дана 18.06.2020. године поднео туженој пријаву против политичке странке " Српска напредна странка ", због сумње у постојање одредбе члана 23. наведеног закона, указујући да је на званичној интернет презентацији државног органа - председника Републике Србије објављена вест под називом " Разговор са председником Европске народне партије ", а да у саопштењу које прати ову весту се може прочитати да је Александар Вучић, председник Републике Србије, 15. јуна исте године разговарао, путем видео конференцијског позива, са Доналдом Турском, председником Европске народне партије, који му је пожелео срећу

на предстојећим изборима. Имајући у виду да је жеља за постизањем успеха на изборима, упућена лицу које је председник политичке странке (Српске напредне странке) која учествује на изборима и носиоцу изборне листе током службеног разговора са јавним функционером – председником Републике Србије, да је жељу изрекао председник Европске народне партије, у чију политичку групу у Скупштини Савета Европе је Српска напредне странка примљена 2013. године, по мишљењу тужиоца постоји сумња да објављивање ове вести на званичној интернет презентацији председника Републике Србије, суштински може представљати промовисање изборне листе на чијем челу је Александар Вучић од стране државног органа, односно коришћење јавних средстава за промоцију политичког субјекта у изборној кампањи, што је забрањено чланом 23. став 3. Закона о финансирању политичких активности. Поред наведеног, имајући у виду садржину одредбе члана 29. Закона о Агенцији за борбу против корупције, указује да функционер не може да користи јавне скупове на којима учествује и сусрете у својству функционера за промоцију политичких странака. Изузетак прописан у ставу 5. члана 29. Закона о Агенцији за борбу против корупције не ослобађа председника Републике Србије од забране да користи јавне ресурсе за промоцију политичког субјекта, већ само обавезу да мора да обавести јавност да ли говори у државном или страначком својству. У конкретном случају, на основу места и времена објављивања саопштења, реч је о разговору који је именовани водио у својству председника државе, а не странке чији је председник. Тужилац је даље навео да је пуномоћник Српске напредне странке истакао да преношење жеља за успех на изборима и политичких ставова Доналда Туска представља слободу изражавања, али по мишљењу тужиоца, како су ти ставови исказани особи која је у том тренутку представљала Државу Србију, а не своју политичку странку, те да су доступни јавности, током предизборне кампање, несумњиво представљају добробит за Српску напредну странку. Налазећи да је оспореним решењем повређен закон, предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Цитирајући одредбе члана 23. ст. 2. и 3. Закона, члана 29. ст. 1., 2. и 4. Закона о Агенцији, члана 112. Устава Републике Србије и чл. 2. ст. 1. и 2. и чл. 3. ст. 1. Закона о председнику Републике тужени сматра да у конкретном случају није дошло до повреде одредаба чл. 23. и 29. Закона о агенцији за борбу против корупције. Имајући у виду садржину објављеног разговора, тужени указује да се Доналд Туск, председник Европске народне партије, тиме што је пожелео срећу Александру Вучићу, председнику Републике Србије, на предстојећим изборима, користио својим личним правом на слободу мишљења и изражавања, као и то да се у наведеној објави нигде не наводи политичка странка – Српска напредна странка и њене активности, нити да је Александар Вучић председник странке и носилац изборне листе. Предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног закључка у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог Закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је дана 18.06.2020. године тужилац поднео пријаву против политичке странке Српске напредне странке, због сумње у постојање повреде одредбе члана 23. Закона о финансирању политичких активности, у којој је, између осталог, наведено да је на званичној интернет презентацији председника Републике Србије, на адреси <https://www.predsednik.rs/pres-centar/saopstenja/razgovor-sa-predsednikom-evropske-narodne-partije> објављена вест под називом "Разговор са председником Европске народне партије" и да се читањем наведене вести може уочити да је Александар Вучић, председник Републике Србије, 15. јуна исте године разговарао, путем видео конференцијског позива, са Доналдом Туском, председником Европске народне партије, који му је пожелео срећу на предстојећим изборима. У пријави је наведено да на основу ове објаве грађани могу стећи уверење да преношење жеље званичника једне од најзначајних политичких странака у Европи (у чију политичку групу је примљена Српска напредне странка 2013. године), током службеног разговора са јавним функционером Републике Србије, за постизање успеха на изборима, представља промовисање изборне листе на чијем челу је Александар Вучић, председник Републике Србије и истовремено председник Српске напредне странке. Након што је тужена о пријави обавестила Српску напредну странку, која се о пријави изјаснила дана 22.06.2020. године, тужена је, с позивом на одредбу члана 35. став 6. Закона о финансирању политичких активности и члана 136. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 18/16), одлучила као у диспозитиву решења. Образлажући разлоге за донету одлуку, тужена је навела да се предметна објава на званичном веб сајту председника Републике Србије на наведеној адреси, неспорно односила на активности и послове председника Републике, да се у објави нигде не наводи политичка странка Српска напредна странка и њене активности, због чега у конкретном случају Српска напредна странка није користила званичан веб сајт председника Републике Србије за своју промоцију. С тога нема повреде одредаба члана 23. Закона о финансирању политичких активности, и нема основана за одлучивање о постојању повреде наведене одредбе закона.

Одредбом члана 23. став 2. Закона о финансирању политичких активности ("Сл.гласник РС" бр.43/11...88/19), прописано је да је за спровођење активности у оквиру изборне кампање, политичким субјектима забрањено да користе средства буџета Републике Србије, буџета аутономне покрајине и буџета јединице локалне самоуправе, којима кандидати на изборима и изборним листама, као јавни функционери, државни службеници, службеници у аутономној покрајини и јединици локалне самоуправе или непосредно изабрана лица, располажу за потребе обављања својих службених дужности. Ставом 3. истог члана, прописано је да је политичким субјектима забрањено да у току изборне кампање, изузев јавних услуга и добара додељених у складу са чланом 6. став 2. овог закона, користе друге јавне ресурсе, укључујући службене просторије, возила, вебсајтове и инвентар државних, покрајинских и локалних органа, јавних установа и јавних предузећа, осим оним јавним функционерима који користе јавне ресурсе ради заштите личне безбедности, уколико је таква употреба јавних ресурса уређена прописима из те области или одлуком служби које се старају о безбедности функционера.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Сл.гласник РС" бр. 97/08...88/19), прописано је да функционер може да врши функцију у политичкој странци и да учествује у њеним активностима ако то не

угрожава вршење јавне функције и ако то није законом забрањено. Према ставу 4. истог члана закона, функционер је дужан да увек недвосмислено предочи саговорницима и јавности да ли износи став органа у којем врши јавну функцију или став политичке странке, односно политичког субјекта.

Оцењујући законитост тужбом оспореног решења, Управни суд је нашао да је правилно поступио тужени орган када је оспореним решењем утврдио да нема основа за одлучивање о постојању повреде одредабе члана 23. став 3. Закона о финансирању политичких активности, а по пријави тужиоца број: 014-07-00-0221/20-07 од 18.06.2020. године. Ово са разлога што из утврђеног чињеничног стања произлази да политички субјект није користио званични веб сајту председника Републике Србије за своју промоцију, односно промоцију политичке странке којој припада.

При решавању, суд је оценио као неосноване наводе тужбе којима тужилац се указује да постоји сумња да објављивање вести под називом " Разговор са председником Европске народне партије " на званичној интернет презентацији председника Републике Србије и читањем те вести, суштински може представљати промовисање изборне листе на чијем челу је Александар Вучић од стране државног органа, односно коришћење јавних средстава за промоцију политичког субјекта у изборној кампањи, а што је забрањено. Ово са разлога што се из предметне објаве недвосмислено може закључити да је функционер, у конкретном случају, председник државе изнео став органа у којем врши јавну функцију, а не став политичке странке, односно политичког субјекта, будући да се у тој објави не спомиње Српска напредна странка, чији је био председник, нити су у време објављивања тог разговора изборне активности биле у току.

Такође, суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари и да се тим наводима не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења.

Сагласно свему напред наведеном, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.04.2024. године, 10 У 12228/20

Записничар
Зорана Сефкерицац,с.р.

Председник већа-судија
Ксенија Ивановић,с.р.

ЉД